

Litva na kolech červen 2007

Byla jsem zvědavá, jak to vypadá v zemi, která vstoupila do EU stejný den jako my, která dlouhou dobu byla ujařmena pod nadvládou Sovětského svazu a po 2. světové válce získala samostatnost teprve v roce 1990. Přijeli jsme z Polska po E67 a po výměně valut jsme jeli směr [Trakai](#) po E28. Zde jsme navštívili zajímavý obnovený vodní hrad (vstup 10Lt), vykoupali se v jezeře, které ho obklopuje, a prošli se městem, které také v minulosti bylo nějakou dobu hlavním městem Litvy. Žije zde zajímavá skupina Karaimů (od 14.století-byli strážci hradu a přišli z Krymu), kteří vyznávají judaismus a mají v Trakai celosvětové centrum -něco jako mormoni v Salt Lake City v Utahu, ale pochopitelně mnohem skromnější. Dnes je Trakai provinční město s oprýskanými paneláky z doby sovětské éry. V centru je však pár zajímavých baráčků právě etnické skupiny Karaimů.

Po prohlídce jsme jeli bussem směr Moletai, kde jsme našli u překrásného jezera Bebrusai kemp, který se nám na tři noci stal domovem. Voda teplá a čistá, každodenní koupání. Náš první výlet směřoval do nejstaršího litevského národního parku Aukštaitija, konkrétně do Palušė. V informacích nad hezkým dřevěným kostelíkem jsme prozkoumali mapy, kde jsou asfaltové silničky jinou barvou než šotolinové, takže jsme ujeli po písku tentokrát jen asi 5 km a projížděli překrásnou mírně zvlněnou lesní a jezernatou krajinou. Prohlédli si dřevěný mlýn v Ginučiaj(dnes muzeum a restaurace), rozhlédli se z „posvátné hory“ Ladakalnis (175m) a vyfotili se v rozložitém dubu v Trainiškis. Pak už jsme jeli po asfaltu až do kempu. Cestou jsme se ještě vykoupali v čistém a osamělém jezeru Želmenys.

Druhou oblast, kterou jsme na Litvě projeli na kolech, bylo okolí 4. největšího litevského města [Šiauliai](#)(150 000 obyv.). Město samo je bez historických památek, bylo za 2.svět. války z 80% srovnáno se zemí. Turisté zde jezdí hlavně na horu Křížů v blízkosti města. Tohle pozoruhodné místo jsme také navštívili, vede sem z centra Šiauliai dokonce cyklostezka. Je to umělý pahorek, kam lidé umisťovali od pradávna kříže První byl postaven ve 13 století po bitvě u Salmy, ale obrovský boom nastal, až když Litva přešla do područí Sovětského svazu. Všude spousta křížů a křížků. Za sovětské éry to bylo místo odporu Litevců proti sovětské nadvládě, několikrát byla hora Sověty srovnána se zemí, naposledy v roce 1975 a pokaždé ji Litevci i poutníci z ciziny zaplnili novými kříži.

Spali jsme na pozemku místního „jachtclubu“. Dost honosný název pro chátrající loděnici v Rekyvė na předměstí Šiauliai u jezera Rekyvos. Po čistých jezerech v oblasti Moletai se nám tohle zdálo špinavé; domorodci, ale tvrdili, že hnědou barvu způsobuje pouze rašelina na dně. V bezprostředním okolí města nás příjemně překvapily při silnicích vedoucí asfaltové [cyklostezky](#).

A to nás poslední nejzajímavější část teprve čekala - litevské pobřeží Baltu. Tentokrát jsme tři noci spali v Palanze na travnatém pozemku hasičů. [Palanga](#) je nejvýznamnější přímořské letoviště, kde ovšem docela často uslyšíme i ruštinu.

Rusů se sem jezdí rekreovat hodně. Zde jsme si dosyta užili asfaltu, neboť na celém pobřeží byla nedávno vybudována cyklostezka. Po průjezdu Klaipedou (největší litevský přístav a 3. největší město Litvy má i universitu), kde stezka najednou končí, dá se ale až k trajektu dojet po chodnicích, kde jsou vyznačeny pruhy pro cyklisty. Klaipeda (německy Memel) má vzdáleně ráz německého hanzovního města – doporučuji prohlídku. Trajekt na Kurskou kosu jezdí cca každých 30minut. Po vyloštění ve Smyltine na Kurské kose pokračuje značená cyklostezka dál po celé kose až do Nidy u hranic s Kaliningradskou oblastí Ruska. Nekonečné písčné pláže, překrásné borové lesy, upravená letoviska i osady - tak to je Kurská kosa.

Litva na mě zapůsobila jako země přeci jen s nižší životní úrovní než u nás, sovětská éra se neblaze podepsala na stavu silnic i socialistických sídlišť. Ale pobřeží Baltu a Vilnius už mají do Evropy blíž. Litevci jsou velmi hrdý národ a u některých kulturních, historických i přírodních památek postrádám informace v jiném jazyce než v litevštině. Pivo se dostane všude, je docela pitné, různých druhů i typů. Dost často se prodává i v pětilitrových PET lahvích. Zrovna tak v každé malé osadě kam třeba vede jen šotolinová silnice, je smíšené zboží otevřené od rána do večera a chléb, chlazeného lahváčka, salám, sýr je možné si koupit a případně se před obchůdkem u stolečku občerstvit. Pro cyklisty je postrachem „roleta“. Šotolinová či písčité „silnice“, jsou na ni dopravní značky a povrch připomíná doslova roletu. Je to důsledek automobilového provozu po těchto prašných cestách. Jet po ní nic moc ani pro horská kola My jsme asi ze 700km ujetých na této akci asi 70km odkroutili na roletě polské (okolí Augustowa) litevské či lotyšské (pobřeží Baltu). Ceny v supermarketech odpovídají našim cenám. 1Lt cca 7,7 Kč, MHD nám připadá za hubičku, zvláště když porovnáme nehorázně vysoký tarif pražské MHD. Příroda nádherná, průzračná teplá jezera, hluboké lesy, nekonečné písčné pláže. S obtížemi se dá domluvit rusky či anglicky Starší umí rusky, ale mluví rusky neradi, jen když zjistí, že nejsme Rusové, ale Češi, tak jsou ochotni tak komunikovat. Mladí se učí ve školách anglicky, ale jejich angličtina nic moc.

Fota z cesty :

http://anajpo.rajce.net/2007_cerven-Litva